

Motion

1975/76:339

av herrar Adolfsson och Hovhammar
om förbud mot retroaktiv beskattning

I en rättsstat är ett förbud mot retroaktiv strafflagstiftning högst självklart. En medborgare skall kunna överblicka konsekvenserna av sitt handlande vid varje tillfälle, en efteråt beslutad lag med tillbakaverkande kraft får icke försätta honom i en ny och sämre situation.

Emellertid bör av samma skäl retroaktivitetsförbudet gälla även i andra fall än inom straffrätten. De skatteskyldiga måste vid varje tillfälle veta vilka lagar som gäller. Att först efteråt när det blir dags för exempelvis taxering få veta vilken sluträkningen är, är absolut inte tillfredsställande. Från medborgarnas synpunkt kan pålagor av annat slag, t. ex. nya eller förhöjda skatter eller avgifter, verka med liknande eller större tyngd som en sanktion i straffrättslig mening. Därför anser vi att ej heller sådana pålagor bör få införas genom föreskrifter som ges tillbakaverkande kraft.

1974 gjorde riksdagen ett uttalande, enligt vilket det är viktigt att riksdagen som lagstiftare har sin uppmärksamhet på hithörande frågor och prövar dem noggrant. Men tyvärr är det inte längre helt ovanligt med retroaktiv lagstiftning i Sverige. Därför bör riksdagen göra ett förnyat uttalande i frågan.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen måtte hos regeringen begära att förslag till ny eller förhöjd skatt, avgift eller annan pålaga icke skall föreläggas riksdagen genom föreskrift som ges tillbakaverkande kraft, för så vitt det icke föranleds av särskilda skäl i samband med svår ekonomisk kris, krig eller med krig jämförliga förhållanden.

Stockholm den 16 januari 1976

TAGE ADOLFSSON (m)

ERIK HOVHAMMAR (m)